

Un projecte bonic: la nova capella de Sant Lluç a Torre Baró

Dg, 15/06/2014 per Eloi Aran Sala
[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

“Que belles són les ciutats que, fins en el seu disseny arquitectònic, són plenes d’espais que connecten, relacionen, afavoreixen el reconeixement de l’altre!”
(Papa Francesc. Evangelii Gaudium. Núm. 210)

El passat dissabte 14 de juny va tenir lloc la inauguració de la **nova Capella de Sant Lluç a Torre Baró** amb un eucaristia presidida per l’Arquebisbe de Barcelona, **Mons. Lluís Martínez Sistach**, comptant també amb els capellans de l’arxiprestat i els representants dels salesians i dels escolapis a Catalunya, a part dels membres de **T113** i una gran quantitat de fidels que van fer petita la capella per uns moments.

Es podria pensar que els projectes d’arquitectura religiosa són tots iguals però res més lluny de la realitat, cada projecte té les seves característiques i aquest no ha estat una excepció (llegir memòria del projecte [aquí](#)). Es tracta d’una capella, sí, però situada als baixos d’un dels nous blocs d’habitatges del barri, que incorpora despatx i tres sales de catequesis a part dels altres espais servidors corresponents i ha estat executada en un temps rècord (de setmana santa a ara), comptant també pel mig amb un [mini-concurs](#) per trobar l’artista adient que realitzés el mural ceràmic del presbiteri, el disseny dels vinils a mode de vitrall (llegir [document adjunt 2](#)) o pensar com ha de ser la visualització d’uns locals eclesials en planta baixa que donin a entendre que “aquí no venem pollastres” (llegir [document adjunt 1](#)).

Si bé és cert que l’acompliment de les tres “b” (bo, bonic i barat) satisfà a la institució, les cares i els comentaris de satisfacció dels seus usuaris durant la celebració ho pagaven tot. Aquesta capella és per a ells un reconeixement d’una vida esforçada i lliurada (“Piensa que hace unos años hacíamos las necesidades en el monte, con eso ya te lo he dicho todo”, em va comentar un feligresa), ahora que és una nova oportunitat evangelitzadora per a l’església local. De fet, a la

inauguració ja hi van assistir nous veïns atrets per l'esdeveniment i el divendres passat, quan un noi de color va passar pel davant, es va interessar per la capella i es va mostrar molt content de poder tenir un espai així prop de casa seva.

Un nou espai per un barri del suburbi, accessible a tots, visible a tots, que connecta l'activitat evangèlica a la nova trama urbana, que s'ofereix com a complement de la nova plaça... totes aquestes característiques fan realitat la citació que he posat en l'encapçalament, convertint aquesta capella un projecte realment bonic. Tan bonic que un dels nois que ajudaven al Lau Feliu a muntar el retaule (doncs en Lau dóna classe de ceràmica a joves en situació de risc) li va preguntar si, un altre dia, podria entrar a la capella tot i ser de confessió musulmana.